

Βεροίας: Ο Άγιος Νεκτάριος ήταν πιστός στην Εκκλησία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τη Δευτέρα 8 Νοεμβρίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αναλήψεως του Κυρίου και Αγίου Νεκταρίου Βεροίας.

Μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων αναφέρθηκε στις αρετές του Αγίου Νεκταρίου και στάθηκε ιδιαίτερα στην αγάπη του για τον Χριστό και στην πιστότητά του στην Εκκλησία. “Την αγάπη του προς τον Χριστό την εξέφρασε και με την αφιέρωσή του στη Εκκλησία και τη διακονία της, πρώτα ως ιεροκήρυκας και στη συνέχεια ως κληρικός, ως επίσκοπος, αλλά και ως πνευμα-τι-κος που καθοδηγούσε τις ψυχές των ανθρώπων στον Χριστό”,

τόνισε.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε:

«Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, δε-δο-ξασμένον σε ὁρῶσα Νεκτάριε ... καί μεγαλύνει Χριστόν τόν θαυ-μα-τουρ-γόν σε ἀναδείξαντα».

Καί ὄντως χαίρει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀλλά καί ἡ ἐνορία σας, πού τιμᾷ ἰδιαιτέρως τόν ἅγιο Νε-κτά-ριο, ἐπίσκοπο Πενταπόλεως, τόν θαυματουργό, διότι οἱ ἅγιοι ἀποτελοῦν τή δόξα καί τό καύχημα τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς πίστεώς μας. Ἀποτελοῦν δόξα καί καύχημα τῆς Ἐκκλησίας, γιατί μέ τή ζωή, μέ τήν ἄσκηση ἢ μέ τό μαρτύριό τους ἀποδεικνύουν ὅχι μόνο ὅτι ἡ διδα-σκαλία της καί τό εὐαγγέλιο τοῦ Χρι-στοῦ δέν εἶναι θεωρίες μιᾶς ἄλ-λης ἐποχῆς, ἀλλά ἰσχύουν καί σή-μερα καί μποροῦν νά ἐφαρ-μο-σθοῦν σέ κάθε κοι-νω-νία καί σέ κάθε ἐποχή καί νά ὁδη-γήσουν τόν ἄν-θρω-πο στήν ἀγίό-τητα, ἀλλά καί ὅτι οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Χριστοῦ γιά ὅσους τόν ἀκο-λουθήσουν δέν εἶναι ἀνυπόστατες, διότι ὁ Χριστός χαρι-τώ-νει καί δο-ξάζει τούς ἐκλεκτούς δούλους του, δίδοντάς τους ἐκτός τῶν ἄλ-λων καί τή χάρη τῶν θαυ-μάτων.

Καί ἐάν αὐτό ἰσχύει γιά ὅλους τούς ἀγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, ἰσχύει ὅλως ἰδιαιτέρως γιά τόν ἐορ-ταζόμενο ἅγιο Νεκτάριο. Διότι ὁ ἅγιος Νεκτάριος εἶναι ἕνας νέος ἅγιος, ἕνας ἅγιος πού ἔζησε στή νεώ-τερη Ἑλλάδα, ἀλλά καί ἕνας ἅγιος τοῦ ὁποίου τά ἀναρίθμητα θαύματα, οἱ ἐμφανίσεις καί οἱ θερα-πεῖες πολλῶν ἀσθενῶν δεί-χνουν πόση δόξα καί πόση χάρη ἔχει λάβει ἀπό τόν Θεό.

Καί αὐτή ἡ δόξα, τήν ὁποία ἀντι-λαμβανόμεθα ἐμεῖς διά τῶν θαυ-μά-των τοῦ ἀγίου Νεκταρίου, εἶναι ἕνα μέρος μόνο τῆς δόξης πού ἀπο-λαμβάνει στόν οὐρανό καί τήν ὁποία δέν μποροῦμε νά κατανοή-σουμε μέ τόν πεπερασμένο ἀνθρώ-πινο νοῦ μας καί νά ἀντιλη-φθοῦ--με μέ τά χοϊκά αἰσθητήριά μας.

Γι' αὐτό καί ἐορτάζοντας τή μνή-μη τοῦ ἀγίου Νεκταρίου δέν τι-μοῦ-με μόνον ἐκεῖνον, ὅπως ψάλ-λει καί ὁ ἱερός ὑμνογράφος, γιά τή δόξα πού ἔλαβε ἀπό τόν Χριστό, ἀλλά δοξάζου-με καί τόν Χριστό πού τοῦ χάρισε. Τόν δοξάζουμε, διότι τῆς δόξης αὐτῆς μετέχουμε καί ἐμεῖς διά τῶν θαυ-μάτων μέ τά ὁποῖα ἀντα-πο-κρί-νεται ὁ ἅγιος Νεκτάριος στά αἰτή-ματά μας καί θεραπεύει τά νοσή-ματά μας.

Δοξάζουμε ὅμως τόν Χριστό καί διότι ἡ χάρη πού ἔχει δώσει στόν ἅγιο Νεκτάριο παρα-κινεῖ καί ἐμᾶς νά ἀκολουθήσουμε καί νά μιμη-θοῦ-με τό παράδειγμα τῆς ἀγίας βιο-τῆς του.

Τί μπορούμε νά μιμηθοῦμε ἐμεῖς ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ ἁγίου Νε-κτα-ρίου;

Πολλές οἱ ἀρετές του πού θά μπορούσαμε νά μιμηθοῦμε. Αὐτὴ ὅμως στήν ὁποία θά ἤθελα νά σταθῶ εἶναι ἡ ἀγάπη του γιὰ τὸν Χριστό καί ἡ πιστότητά του στήν Ἐκκλησία.

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἀγάπησε τὸν Χριστό ἀπὸ μικρὸ παιδί καί αὐτὴ τὴν ἀγάπη του τὴν ἐξέφραζε μέ τὴν προσευχή, μέ τὴ μελέτη τοῦ θείου λόγου ἀλλὰ καί μέ τὸν προσωπικό του ἀγῶνα νά ἐφαρμόσει στὴ ζωὴ του ὅσα μελετοῦσε, διότι δέν ἔχει νόημα νά διαβάζει κανεὶς τὴν Ἁγία Γραφή ἢ νά ἀκούει κηρύγματα καί ὁμιλίες καί ἡ ζωὴ του νά μὴν ἔχει καμία σχέση μέ ὅλα αὐτά.

Δέν συνέβαινε ὅμως αὐτό μέ τὸν ἅγιο Νεκτάριο. Ἐκεῖνος παρὰ τίς δυσκο-λίες πού ἀντιμετώπιζε ἀπὸ μικρὸ παιδί εἶχε ὡς στόχο καί σκο-πό τῆς ζωῆς του, νά γνωρίσει τὸν Χριστό μέ τὴ μελέτη του καί νά τὸν προσεγγίσει μέ τὸν πνευματικό του ἀγῶ-να.

Τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Χριστό τὴν ἐξέφρασε καί μέ τὴν ἀφιέρωσή του στὴ Ἐκκλησία καί τὴ διακονία της, πρῶτα ὡς ἱεροκήρυκας καί στὴ συνέχεια ὡς κληρικός, ὡς ἐπίσκο-πος, ἀλλὰ καί ὡς πνευμα-τι-κός πού καθοδηγοῦσε τίς ψυχές τῶν ἀν-θρώ-πων στὸν Χριστό.

Αὐτὴ ἡ ἀγάπη του τὸν βοή-θη-σε νά παραμείνει προσηλωμένος στὸν στό-χο του καί

νά αντιμετωπίσει μέ ύπομονή ὅλες τίς δοκιμασίες καί ὅλους τούς πειρα-σμούς πού συνά-ντη-σε στή ζωή του, οἱ περισσότερες ἀπό τίς ὁποῖες προ-ερχόταν ἀπό κλη--ρι-κούς. Κάθε ἄλ-λος στή θέση του θά εἶχε ἀπελπισθεῖ, θά εἶχε ἐγκαταλεί-ψει τήν προσπάθεια, θά εἶχε ἴσως ἀπο-μα-κρυνθεῖ ἀκόμη καί ἀπό τόν Χρι-στό καί τήν Ἐκκλησία. Ὅχι ὅμως ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ἡ ἀγάπη τοῦ ὁποῖου καί γιά τόν Χρι-στό καί γιά τήν Ἐκκλησία ἦταν τό-σο μεγάλη πού τοῦ ἔδινε τή δύ-να--μη νά ὑπο-μείνει τούς πειρα-σμούς καί τίς συκοφαντίες ἀδια--μαρτύ-ρη-τα, καί παρά τούς διωγ-μούς πού ὑπέστη ἀπό ψευδα-δέλ-φους, ὅπως λέγει καί ὁ πρωτο-κορυφαῖος ἀπό-στο-λος Παῦ-λος, ποτέ δέν ἐγόγγυσε, ποτέ δέν κα-τέ-κρινε, ποτέ δέν κα-τη-γόρησε κα--νέ-ναν, γιατί τό μόνο πού τόν ἀπα--σχο-λοῦσε ἦταν πῶς νά εὐαρε-στεῖ τόν Χριστό, στόν ὁποῖο εἶχε ἀφι-ερῶσει τόν ἑαυτό του καί τή ζωή του, καί νά διακονήσει τούς ἀνθρώπους μέ-σα στήν Ἐκκλησία.

Αὐτή ἡ ἀγάπη του πρός τόν Χρι-στό ἦταν αὐτή πού τόν ἐξαγίασε, διότι, κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυ-ρίου, αὐτός πού τόν ἀγαπᾷ καί ἀπο-δεικνύει τήν ἀγάπη του ὅχι μέ λό-για ἀλλά μέ τήν τήρηση τῶν ἐντο-λῶν του, «ἀγαπηθήσεται ὑπό τοῦ πατρός μου, κἀγώ ἀγαπήσω αὐ-τόν», καί τώρα ἀπολαμβάνει τό πλή-ρωμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στήν οὐράνια βασιλεία του, πρε-σβεύ--οντας καί ὑπέρ ἡμῶν.

Ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγ-μα τοῦ ἁγίου Νεκταρίου καί ἄς προ--σπα-θοῦμε νά αὐξήσουμε τήν ἀγά-πη μας πρός τόν Χριστό τηρώ-ντας τίς ἐντολές του καί μένοντας ἀδιάρρηκτα συνδεδεμένοι μέ τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, γιά νά ἔχουμε καί τή δική του ἀγάπη πού θά μᾶς στη-ρί-ζει καί θά μᾶς ἐνισχύει στή ζωή μας καί στόν ἀγώνα μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)